

Singurul lucru indispensabil

American Tract Society

Predici și eseuri

SINGURUL LUCRU INDISPENSABIL

American Tract Society

© 2017 Asociația MAGNA GRATIA.

Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Publicat în original în volumul *Tracts of the American Tracts Society*, 1825.

Traducerea: Asociația MAGNA GRATIA.

Asociația MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi traduce și/sau publică.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune.

Traducerea, design copertă și interior și tehnoredactare: MAGNA GRATIA.

RESPECTAȚI DREPTURILE DE AUTOR!

Este interzis în mod expres:

imprimarea a mai mult de 3 ex. pentru uz personal, a mai mult de 10 ex. din maxim 5 publicații diferite pentru prieteni și rude;

imprimarea profesională (la tipografie, indiferent dacă produsul este comercializat sau nu);

stocarea fișierelor oricărei cărți pe bloguri, pagini de internet, portali sau transmiterea pe cale electronică, altfel decât a link-urilor către website-ul MAGNA GRATIA.

copierea și republicarea a peste 250 de semne/publicație pe alte portali, pagini de internet, bloguri, în publicații tipărite sau în predici, prezentări, conferințe etc.

Politica de copyright completă este disponibilă la adresa de internet:

<http://www.magnagratia.org/copyright.html>

Asociația MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

DIALOG CU UN CĂLĂTOR

Călătorul: Te rog, prietene, îmi dai voie să îți pun una sau două întrebări?

Tu: Oricâte doriți, domnule, vă răspund cu toată deschiderea.

Călătorul: Ce religie aveți?

Tu: De ce religie, domnule? Aceași ca și a vecinilor mei.

Călătorul: Și, mă rog, care anume este acea religie?

Tu: Care? Aceași ca și aceea a părinților noștri.

Călătorul: M-aș bucura să cunosc care este acea religie.

Tu: Îmi puneți o întrebare foarte incomodă. Nu m-am gândit prea mult la religie. Merg la biserică din când în când și îmi fac datoria față de orice om. Asta este tot ceea ce știu eu despre religie.

Călătorul: Îmi pare foarte rău să aud că nu știi mai mult de-atât despre religia ta. Este bine să mergi la biserică, și să îți faci datoria față de orice om, dar dacă vrei să fii fericit când vei muri, este nevoie de mult mai mult decât atâta.

Tu: Domnule, sper că voi fi mântuit ca și alții, și sunt gata să o iau pe calea corectă dacă greșesc acum. Nu sunt un teolog și nici nu am avut timp să mă preocup mult de religie.

Călătorul: Se poate ca ignoranța dumitale să provină mai degrabă din lipsa dorinței de a fi credincios decât din lipsa timpului. Ca să fii mântuit nu e nevoie să fii un mare teolog, dar este absolut necesar să fii născut din nou.

Tu: Născut din nou? Domnule... născut din nou? Te rog, spune-mi ce înseamnă asta.

Călătorul: Mă refer la faptul că nici un om nu poate fi mântuit dacă nu are inima lui schimbată prin har și dacă el însuși nu este astfel făcut o persoană nouă.

Tu: Nu înțeleg ce vrei să spui. Este o învățătură nouă pentru mine. Iartă-mă, domnule, dar aș vrea să te întreb - ce religie ești? Căci am auzit de mulți profeți falși.

Călătorul: Sunt creștin protestant, și nu cred în altele învățături decât cele ale Bibliei.

Tu: Te rog, spune-mi dacă scrie ceva în Biblia mea despre a fi născut din nou.

Călătorul: O, da, spune multe lucruri despre acest subiect. Domnul nostru binecuvântat a spus lui Nicodim astfel: *„Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu”*; *„Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu”* (Ioan 3:3,5). Petru spunea: *„născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac”* (1Petru 1:23). Ioan, vorbind despre cei care cred în Domnul Isus Hristos, a spus: *„născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu”* (Ioan 1:13). Și din nou: *„Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu”* (1Ioan 3:9). *„Oricine crede că Isus este Hristosul, este născut din Dumnezeu”* (1Ioan 5:1).

Tu: Bine, domnule, foarte bine, îmi amintesc de aceste versete din Biblia mea.

Călătorul: Dar, prietenul meu, văzând astfel că un om nu poate fi mântuit dacă nu se naște din nou, te întreb – ești tu născut din nou?

Tu: Ei bine, domnule, eu sper că sunt născut din nou, sper asta.

Călătorul: Te rog, spune-mi pe ce te bizuiești? Ce dovezi poți aduce?

Tu: Am fost botezat. Sunt un om cinstit și harnic și trăiesc în pace cu vecinii mei. Nu înjur, nu vorbesc stricat, nici nu sunt un bețiv sau care încalcă Ziua Domnului, și n-am făcut rău nimănui.

Călătorul: Dar observă, prietenul meu, că noi suntem făcuți copii ai lui Dumnezeu prin nașterea din nou (Tit 3:5), nu prin botez, nici prin vreo faptă bună pe care am fi făcut-o vreodată. Atunci când are loc această naștere din nou, când suntem făcuți creații noi, după cum spune Scriptura, cele vechi se duc, și toate lucrurile se fac noi (2 Corinteni 5:17).

Tu: Domnule, m-aș bucura să îmi spui mai multe lucruri despre acest subiect. Mărturisesc că am fost neglijent în această privință. Te rog, poți să îmi spui ce înseamnă să fii născut din nou?

Călătorul: În primul rând, a fi născut din nou implică să descoperi că ești un păcătos sărman, pierdut, ceea ce te va face să fii profund îngrijorat de sufletul tău. Așa cum ai spus, până acum te-ai simțit ușurat și în siguranță, te-ai mulțumit să ai la fel de multă religie ca și vecinii tăi, sau chiar deloc. Deci o creație nouă este convinsă de faptul că preocuparea pentru soarta sufletului este indispensabilă, și că ar fi groaznic să câștigi întregă această lume, cu prețul pierderii sufletului tău.

Tu: Dacă aceasta este situația, atunci sunt complet greșit, căci m-am îngrijit mai mult de trupul meu decât de sufletul meu. Dar te rog, continuă!

Călătorul: Creația nouă își face un obicei din rugăciune. Rugăciunea este respirația ei. Un creștin adevărat nu poate trăi fără rugăciune după cum nu poate trăi fără respirație. Imediat ce Pavel a fost convertit, el a început să se roage; și așa este cu orice suflet care este născut din nou. Nu cel sănătos are nevoie de doctor, ci cel bolnav, iar cel bolnav va privi către Hristos pentru vindecarea sufletului său. Dar nimeni nu își va dori să fie mântuit până când acel om ajunge să fie convins că este pierdut.

Tu: O, vai! Eu foarte rar mă rog. Foarte des îmi aștern capul pe pernă și mă ridic din pat ca un animal. Doamne, învață-mă să mă rog!

Călătorul: Din nou, un creștin adevărat vede natura hidoasă a păcatului și îi este scârbă de ea. Legea infinit de sfântă a lui Dumnezeu condamnă pe om pentru o singură faptă sau chiar gând greșit, căci, după cum spune și apostolul: „*cine păzește toată Legea, și greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate*” (Iacov 2:10). Și „*Blestemat este oricine nu stăruiește în toate lucrurile scrise în cartea Legii, ca să le facă*” (Galateni 3:10). Așa că până și cel mai neînsemnat călcător de Lege merită mânia lui Dumnezeu în iad pentru totdeauna.

Tu: Știu că sunt un păcătos, și că uneori, în special când am fost bolnav sau în mare pericol, m-am gândit la asta. În astfel de situații, mi-a fost frică de faptul că o să merg în iad, dar temerile mele curând au dispărut. Acum văd că am motive înfricoșătoare ca să mă tem. Dumnezeu să aibă milă de mine!

Călătorul: Adevăratul creștin privește la Hristos și numai la El pentru a fi eliberat de mânia care vine. Când temnicerul îngrozit l-a întrebat pe apostolul Pavel ce să facă pentru a fi mântuit, el a fost îndemnat să creadă în Domnul Isus Hristos.

Tu: Doamnă, te rog, ce înseamnă să cred? Am auzit adesea vorbindu-se despre credință și eu m-am considerat ca fiind un credincios, dar n-am știut niciodată ce înseamnă credința.

Călătorul: Credința include două lucruri. Primul, o credință în adevărurile și învățăturile Evangheliei, în special a acelor care privesc persoana lui Hristos ca Dumnezeu-om, în ceea ce El a făcut și cum a suferit în locul nostru. Apoi ea înseamnă o încredere (bizuire) în Hristos și numai în El în ce privește mântuirea, în contextul în care ne simțim bine vinovați și lipsiți de merite înaintea Lui.

Tu: Dar, domnule, nu cumva această credință în Hristos îi face pe oameni lipsiți de preocupare pentru fapte bune?

Călătorul: În nici un caz, căci faptele bune sunt roada credinței, și dacă credința este adevărată, ea se manifestă întotdeauna prin fapte de dragoste.

Tu: Mai este ceva de adăugat la toate acestea?

Călătorul: Da, un creștin adevărat este un om sfânt, căci fără sfințire „*nimeni nu va vedea pe Domnul*” (Evrei 12:14). El nu poate trăi în păcat, căci urăște păcatul și se socotește mort față de păcat. El nu poate fi bețiv, ci se va feri întotdeauna de băuturi tari de teamă să nu fie ispășit la rele. El nu poate folosi un limbaj urât și blasfemiator, pentru că acum el Îl iubește și se teme de Dumnezeu. El nu poate să fie necinstit, căci acum își iubește vecinul ca pe sine însuși. Nu poate fi un curvar, căci Dumnezeu i-a dat o inimă curată. Nu poate să profaneze Ziua Domnului, căci încântarea sufletului lui este acum să folosească această zi în întregime în închinare. Vezi cum astfel credința conduce la fapte bune?

Tu: Tot ceea ce mi-ai spus este corect, și doresc din inima mea să fiu și eu așa cum ai spus. Te rog, spune-mi cum pot să devin și eu așa?

Călătorul: Ține minte și roagă-te pentru asta! Ai nevoie de o inimă care să iubească pe marele Dumnezeu mai presus de orice – ai putea să refuzi tu să Îl iubești pe Cel ce este infinit de bun față de tine? Ai nevoie de o inimă care să mărturisească și să se lase de toate păcatele – ești tu atât de mândru să nu te supui acestui îndemn de a

te pocăi, sau atât de înrobit de păcat încât să nu vrei să te lași de el? Ai nevoie de o atracție față de Hristos – nu vei veni tu acum la El, care deși este Domnul întregului univers, a murit pentru cei păcătoși? O, nu amâna. Spune-ți din toată inima: „Nu pot trăi fără Dumnezeu, fără Hristos și fără speranță” – „*Cred, Doamne, ajută necredinței mele!*” (Marcu 9:24).